

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. sausio 16 d.*

„Apeliacinis skundas – Koncentracijų tarp įmonių kontrolė – UPS vykdomas „TNT Express“ įsigijimas – Komisijos sprendimas, kuriuo koncentracija pripažinta nesuderinama su vidaus rinka ir EEE susitarimo veikimu – Komisijos parengtas ekonometrinis modelis – Nepranešimas apie ekonometrinio modelio pakeitimus – Teisės į gynybą pažeidimas“

Byloje C-265/17 P

dėl 2017 m. gegužės 16 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold ir A. Biolan,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

United Parcel Service, Inc., įsteigta Atlantoje, Džordžijoje (JAV), atstovaujama solisitoriaus A. Ryan ir advokatų F. Hoseinian, W. Knibbeler, S. A. Pliego, P. van den Berg ir F. Roscam Abbing,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

FedEx Corp., įsteigta Memfyje, Tenesyje (JAV), atstovaujama baristerės F. Carlin, solisitoriaus G. Bushell ir advokato N. Niejahr,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einanti Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, teisėjai A. Arabadžiev, E. Regan, C.G. Fernlund (pranešėjas) ir S. Rodin,

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2018 m. liepos 25 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2017 m. kovo 7 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *United Parcel Service / Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo panaikintas 2013 m. sausio 30 d. Komisijos sprendimas C(2013) 431 *final*, kuriuo koncentracija pripažinta nesuderinama su vidaus rinka ir EEE susitarimo veikimu (byla COMP / M.6570 – UPS / TNT Express) (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

- 2 Iš skundžiamo sprendimo matyti, kad *United Parcel Service, Inc.* (toliau – UPS) ir *TNT Express NV* (toliau – TNT) yra dvi tarptautinio greitojo smulkiųjų siuntų pristatymo paslaugų rinkose veikiančios bendrovės.
- 3 2012 m. birželio 15 d. remdamasi 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 24, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40) 4 straipsniu UPS pranešė Komisijai apie ketinimą įsigyti TNT.
- 4 2013 m. sausio 30 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą. Komisija, konstatavusi, kad koncentracija, apie kurią pranešta, darytų didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai nagrinėjamų paslaugų rinkose penkiolikoje valstybių narių, t. y. Bulgarijos, Čekijos Respublikos, Danijos, Estijos, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Nyderlandų, Lenkijos, Rumunijos, Slovėnijos, Slovakijos, Suomijos ir Švedijos rinkose, pripažino ją nesuderinama su bendrąja rinka ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimu (OL L 1, 1994, p. 3).

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 5 2013 m. balandžio 5 d. UPS pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo. Grįsdama savo ieškinį UPS, be kita ko, nurodė pagrindą, susijusį su teisės į gynybą pažeidimu, kuriame kaltino Komisija, kad ši ginčijamą sprendimą priėmė remdamasi kitu ekonometriniu modeliu nei tas, kuris buvo aptartas per administracinę procedūrą.
- 6 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas pripažino pagrįstu šį pagrindą ir panaikino ginčijamą sprendimą.

Šalių reikalavimai

- 7 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir
 - atidėti bylinėjimosi išlaidų šioje instancijoje klausimo nagrinėjimą.
- 8 UPS Teisingumo Teismo prašo:
 - pripažinti apeliacinį skundą nepriimtiniu ir (arba) nereikšmingu arba
 - atmesti visą apeliacinį skundą, arba

- subsidiariai priimti galutinį sprendimą, paliekant skundžiamo sprendimo rezoliucinę dalį ir pakeičiant motyvuojamąją dalį, ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje ir Bendrajame Teisme išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl priimtimumo

- 9 Pirmiausia UPS tvirtina, kad dėl tam tikrų procesinių klaidų apeliacinis skundas turi būti atmestas kaip nepriimtinas ir bet kuriuo atveju – kaip nereikšmingas.
- 10 Pirma, UPS tvirtina, kad Komisija ginčija tam tikras Bendrojo Teismo skundžiamame sprendime pateiktas faktines išvadas, tačiau nenurodo faktinių aplinkybių iškraipymo.
- 11 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal SESV 256 straipsnį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas gali būti paduotas tik teisės klausimais. Todėl tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti bylai turinčius reikšmės faktus ir įrodymus. Faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, nebent jie buvo iškreipti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima paduoti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Masco ir kt. / Komisija*, C-614/13 P, EU:C:2017:63, 35 punktą ir nurodyta jurisprudencija).
- 12 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad Komisijos grindžiant apeliacinį skundą nurodytos teisės klaidos susijusios su Bendrojo Teismo procedūrinių taisyklių laikymusi, t. y. pareiga motyvuoti savo sprendimus ir nuspręsti dėl visų jam pateiktų ieškinio pagrindų ir argumentų. Be to, Komisija ginčija motyvus, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas nusprendė, kad ji turėjo pranešti apie ekonometrinio modelio pakeitimus, padarytus per administracinę procedūrą, ir tokio nepranešimo teisinės pasekmės ginčijamo sprendimo galiojimui. Priešingai, nei tvirtina UPS, ši Komisijos kritika dėl skundžiamo sprendimo susijusi ne su faktinėmis išvadomis, o su įvairiomis teisės klaidomis, kurias tariamai padarė Bendrasis Teismas.
- 13 Antra, UPS tvirtina, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas, nes Komisija savo pirmojo pagrindo pirmose dvejose dalyse tik pakartoja argumentus, kuriuos Bendrasis Teismas atmetė skundžiamo sprendimo 176, 181, 185, 186, 198 ir 203–209 punktuose.
- 14 Iš tikrųjų apeliacinis skundas yra nepriimtinas, jeigu jame tik pakartojami pagrindai ir argumentai, kurie jau buvo pateikti Bendrajame Teisme, įskaitant tuos, kurie grįsti akivaizdžiai šio teismo atmettais faktais. Toks apeliacinis skundas iš tikrųjų yra prašymas paprasčiausiai peržiūrėti Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį, o tai nepriklauso Teisingumo Teismo kompetencijai, kai šis nagrinėja apeliacinį skundą (2016 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *DTS Distribuidora de Televisión Digital / Komisija*, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 28 punktą).
- 15 Bet jei apeliantas ginčija Bendrojo Teismo pateiktą Sąjungos teisės aiškinimą arba jos taikymą, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti dar kartą nagrinėjami per apeliacinį procesą. Iš tiesų, jeigu apeliantas negalėtų pagrįsti savo apeliacinio skundo ieškinio pagrindais ir argumentais, kuriuos buvo pateikęs Bendrajame Teisme, minėtas procesas iš dalies netektų prasmės (2016 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *DTS Distribuidora de Televisión Digital / Komisija*, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 29 punktą).

- 16 Nagrinėjama atveju, priešingai, nei tvirtina UPS, Komisija savo apeliaciniame skunde neapsiriboja tik pirmojoje instancijoje nagrinėtų argumentų pateikimu. Iš tikrųjų Komisija ginčija Bendrojo Teismo skundžiamame sprendime nurodytus teisinius motyvus; pavyzdžiui, savo apeliacinio skundo pirmojo pagrindo dvejose pirmose dalyse ji kaltina Bendrąjį Teismą nenagrinėjus tam tikrų jos gynybos argumentų.
- 17 Trečia, UPS tvirtina, kad apeliacinis skundas bet kuriuo atveju turi būti atmestas kaip nereikšmingas, nes jį išnagrinėjus byla negalėtų būti grąžinta Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo, kaip to reikalauja Komisija. Iš tikrųjų jei apeliacinis skundas būtų pripažintas pagrįstu, UPS Teisingumo Teismo prašo pakeičiant motyvus palikti galioti ginčijamo sprendimo panaikinimą dėl minėto sprendimo nepakankamo motyvavimo ir dėl Komisija padaryto teisės į gynybą pažeidimo.
- 18 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad klausimas, ar apeliacinis skundas bet kuriuo atveju yra nereikšmingas, yra susijęs ne su šio apeliacinio skundo priimtumu, o su jo pagrįstumu.
- 19 Atsižvelgiant į šią informaciją, reikia atmesti visus UPS argumentus, kuriais ji ginčija apeliacinio skundo priimtumą ir tam tikrus jo pagrindus.

Dėl esmės

- 20 Grįsdama savo apeliacinį skundą Komisija nurodo keturis pagrindus. Iš esmės šiais pagrindais, kurių atskiros dalys iš dalies kartojasi, Komisija kaltina Bendrąjį Teismą padarius tris teisės klaidas. Du pirmieji pagrindai susiję su teisės į gynybą pažeidimu ir su tuo susijusiomis pasekmėmis, o trečiasis susijęs su tvirtinimu, kad Bendrasis Teismas nesilaikė pareigos motyvuoti savo sprendimus.

Dėl teisės į gynybą pažeidimo

– Šalių argumentai

- 21 Nurodydama pirmojo pagrindo antrą ir trečią dalis Komisija ginčija skundžiamo sprendimo 209 punkte nurodytą motyvą, jog „Komisija negali tvirtinti, kad ji neprivalėjo supažindinti ieškovės su galutiniu ekonometrinių analizės modelių prieš priimdama ginčijamą sprendimą“.
- 22 Komisija neigia tokią pareigą.
- 23 Pirma, Komisija mano, kad po pranešimo apie kaltinimus ji neprivalo pranešti apie galimus vėlesnius tarpinius tam tikrų veiksmų, kuriais ji grindė savo kaltinimus, vertinimus, nes šie vertinimai vykstant procedūrai gali keistis. Nagrinėjama atveju santykio tarp koncentracijos lygio ir kainų analizė buvo atlikta remiantis UPS ir TNT pateiktais duomenimis. Šių duomenų vertinimo metodologija remiantis ekonometriniu modeliu buvo parengta atsižvelgiant į UPS argumentus. Komisijos atlikto duomenų vertinimo ginčijimas susijęs ne su teise į gynybą, o su ginčijamo sprendimo pagrįstumo analize.
- 24 Antra, Komisija ginčija skundžiamo sprendimo 199 ir 200 punktuose išdėstytus motyvus, kuriais Bendrasis Teismas rėmėsi to sprendimo 209 punkte nuspręsdamas, kad Komisija prieš priimdama ginčijamą sprendimą turėjo UPS pranešti apie galutinę modelio versiją. Ji tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 200 punkte pateikta nuoroda į 2008 m. liepos 10 d. Sprendimą *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 61 punktą) yra nereikšminga. Iš tikrųjų iš šio sprendimo matyti, kad nors Komisija negali savo galutiniame sprendime išdėstyti kitų kaltinimų nei tie, kurie buvo nurodyti įmonėms, šis pranešimas yra preliminarus ir gali būti keičiamas, nes vienintelė pareiga šioje srityje yra motyvuoti galutinį sprendimą.

- 25 Dėl skundžiamo sprendimo 199 punkte daromos nuorodos į 2015 m. kovo 9 d. Sprendimą *Deutsche Börse / Komisija* (T-175/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:148, 247 punktas) Komisija taip pat mano, kad ji nereikšminga. Iš tikrųjų tame sprendime Bendrasis Teismas atmetė argumentą dėl teisės į gynybą pažeidimo, nes Komisija neprivalo palikti pranešime apie kaltinimus pateiktų vertinimų ir neprivalo galutiniam sprendime paaiškinti galimų jame pateiktų vertinimų skirtumų, palyginti su minėtame pranešime pateiktais vertinimais.
- 26 Trečia, Komisija tvirtina, kad Bendrojo Teismo vertinimas yra nesuderinamas su Reglamento Nr. 139/2004 struktūra ir terminais. Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime leido suprasti, kad Komisija turi pranešančioms šalims atskleisti visus iki sprendimo priėmimo darytus vidinius vertinimus. Tačiau pagal 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 802/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 133, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 88), 17 straipsnio 3 dalį teisė susipažinti su informacija neapima susipažinimo su Komisijos vidaus dokumentais. Toks požiūris, kai Bendrasis Teismas, be kita ko, neriboja prieigos prie ekonometrinės analizės, gali kelti grėsmę koncentracijų kontrolės procedūrai, kurioje numatyti labai trumpi terminai.
- 27 UPS neigia šiuo argumentus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 28 Pirmiausia reikia priminti, kad teisės į gynybą užtikrinimo principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kurį reikia taikyti, kai administracija ketina priimti aktą asmens nenaudai (2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Sopropé*, C-349/07, EU:C:2008:746, 36 punktas).
- 29 Koncentracijos kontrolės procedūrų atžvilgiu šis principas yra įtvirtintas Reglamento Nr. 139/2004 18 straipsnio 3 dalyje, o detaliau – Reglamento Nr. 802/2004 13 straipsnio 2 dalyje. Pastarosiomis nuostatomis, be kita ko, reikalaujama, kad pranešančioms šalims apie Komisijos prieštaravimus būtų pranešta raštu, nurodant joms terminą, per kurį jos gali raštu išdėstyti savo nuomonę (2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 62 punktas).
- 30 Šias nuostatas papildo nuostatos, susijusios su galimybe susipažinti su medžiaga, kuri yra teisės į gynybą paisymo principo dalis (2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, EU:C:2004:6, 68 punktas). Iš Reglamento Nr. 139/2004 18 straipsnio 3 dalies ir Reglamento Nr. 802/2004 17 straipsnio matyti, kad tiesiogiai su byla susijusios šalys turi teisę po pranešimo apie kaltinimus susipažinti su bylos medžiaga, atsižvelgiant į teisėtus įmonių verslo paslapčių apsaugos interesus, nes ši teisė susipažinti su dokumentais neapima susipažinimo su konfidencialia informacija ar su Komisijos arba valstybių narių kompetentingų institucijų vidaus dokumentais.
- 31 Teisės į gynybą paisymas prieš priimant sprendimą koncentracijos kontrolės srityje reikalauja, kad pranešančioms šalims būtų suteikta galimybė veiksmingai pateikti savo nuomonę dėl visų elementų, kuriais Komisija ketina grįsti savo sprendimą, tikrumo ir reikšmingumo (žr. pagal analogiją 2013 m. spalio 22 d. Sprendimo *Sabou*, C-276/12, EU:C:2013:678, 38 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 32 Dėl koncentracijų kontrolės procedūrose naudojamų ekonometrinių modelių reikia priminti, kad šioje srityje būtina perspektyvinė analizė apima nagrinėjimą, koku mastu koncentracija galėtų pakeisti konkurencijos situacijai tam tikroje rinkoje svarbius veiksnius. Tokia analizė reikalauja įsivaizduoti įvairias priežasties ir pasekmės grandines, siekiant pasiremti labiausiai tikėtinomis (2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *Komisija / Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 42 ir 43 punktai).

- 33 Todėl ekonometriniai modeliai leidžia geriau suprasti planuojamą koncentraciją, nustatant, o tam tikrais atvejais ir įvertinant tam tikrą jos poveikį, todėl Komisijos sprendimai gali būti kokybiškesni. Taigi, kai Komisija savo sprendimą ketina grįsti tokiais modeliais, būtina, kad pranešančios šalys galėtų pateikti savo pastabas šiuo klausimu.
- 34 Šių modelių ir jų parengimo metodologijos pasirinkimo atskleidimas yra ypač svarbus, nes, kaip savo išvados 43 punkte nurodė generalinė advokatė, tai suteikia procedūrai teisingumo, kaip reikalaujama pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtintą gero administravimo principą.
- 35 Vis dėlto Komisija tvirtina neprivalanti informuoti apie visus jos kartu su koncentracijos šalimis parengto modelio, kuriuo grindžiamas pranešimas apie kaltinimus, pakeitimus. Komisija pažymi, kad tame etape kaltinimai dar gali keistis, o modelių pakeitimai prilyginami vidaus dokumentams, su kuriais nebūtina supažindinti.
- 36 Iš tikrųjų pranešimas apie kaltinimus pagal savo pobūdį yra preliminarus ir gali būti pakeistas per vertinimą, kurį vėliau atlieka Komisija, remdamasi pastabomis, kurias atsakydamas jai pateikė šalys, ir kitomis nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis (2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 63 punktas). Dėl šio preliminarus pobūdžio pranešimas apie kaltinimus visiškai netrukdo Komisijai keisti savo poziciją atitinkamų įmonių naudai ir ji neprivalo aiškinti galimų skirtumų, palyginti su minėtame pranešime pateiktu pirminiu vertinimu (2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 63–65 punktai).
- 37 Vis dėlto tai nereiškia, kad Komisija po pranešimo apie kaltinimus gali iš esmės keisti ekonometrinių modelių, kuriuo remdamasi ji ketina prieštarauti koncentracijai, nepranešdama apie tokį pakeitimą atitinkamoms įmonėms ir neleisdama joms dėl to pateikti pastabų. Iš tikrųjų toks aiškinimas pažeistų teisės į gynybą užtikrinimo principą ir Reglamento Nr. 139/2004 18 straipsnio 3 dalį, pagal kuriuos, pirma, reikalaujama, kad Komisija savo sprendimus grįstų tik tais prieštaravimais, dėl kurių šalys galėjo pateikti savo pastabas, ir, antra, teisė susipažinti su bylos medžiaga suteikiama bent su byla tiesiogiai susijusioms šalims. Tokie dokumentai taip pat negali būti laikomi vidaus dokumentais, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 802/2004 17 straipsnį.
- 38 Be to, reikia priminti, kad skubumo reikalavimas, kuris būdingas Reglamento Nr. 139/2004 bendrajai struktūrai, reikalauja, kad Komisija laikytųsi griežtų galutinio sprendimo priėmimo terminų (2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 49 punktas). Komisija privalo derinti šį skubumo reikalavimą su teisės į gynybą paisymu.
- 39 Nagrinėjamu atveju skundžiamo sprendimo 199 ir 200 punktuose tiksliai nurodęs iš teisės į gynybą principo išplaukiančius reikalavimus Bendrasis Teismas pateikė tam tikras faktines išvadas; jų Komisija savo apeliaciniame skunde neginčijo.
- 40 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 201 ir 211–213 punktuose konstatavo, kad Komisija, nustatydamą valstybių narių, kurių teritorijoje numatoma koncentracija labai ribotų veiksmingą konkurenciją, skaičių, rėmėsi galutine ekonometrinio modelio versija.
- 41 Skundžiamo sprendimo 202 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad galutinė ekonometrinio modelio versija buvo patvirtinta 2012 m. lapkričio 21 d., t. y. likus daugiau nei dviem mėnesiams iki ginčijamo sprendimo priėmimo, o 203 punkte pažymėjo, kad Komisija šios galutinės versijos nepateikė UPS. Skundžiamo sprendimo 205–208 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad pakeitimai minėtoje galutinėje versijoje, palyginti su per administracinę procedūrą aptartais modeliais, buvo svarbūs.

- 42 Be to, kaip savo išvados 61 punkte nurodė generalinė advokatė, Komisija nepateikė jokių įrodymų, kodėl ji tuo metu praktiškai negalėjo suteikti UPS trumpo termino pateikti pastabas dėl minėtos galutinės versijos.
- 43 Todėl Bendrasis Teismas nepadarydamas teisės klaidos skundžiamo sprendimo 209 punkte galėjo nuspręsti, kad „Komisija negali tvirtinti, kad ji neprivalėjo supažindinti ieškovės su galutiniu ekonometrinės analizės modeliu prieš priimdama ginčijamą sprendimą“.
- 44 Todėl pirmojo pagrindo antra ir trečia dalys turi būti atmestos kaip nepagrįstos.

Dėl teisės į gynybą pažeidimo pasekmių

– Šalių argumentai

- 45 Nurodydama antrojo pagrindo pirmą ir antrą dalis ir ketvirtojo pagrindo pirmą ir antrą dalis Komisija ginčija Bendrojo Teismo vertinimą, pateiktą skundžiamo sprendimo 210 punkte, kuriame jis nusprendė, kad „ieškovės teisė į gynybą buvo pažeista, todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, nes ieškovė pakankamai įrodė ne tai, kad, jei nebūtų šio procedūrinio pažeidimo, ginčijamo sprendimo turinys būtų buvęs kitoks, bet tai, kad ji galėjo turėti – kad ir nedidelę – galimybę užtikrinti geresnę savo gynybą (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Solvay / Komisija*, C-109/10 P, EU:C:2011:686, 57 punktą)“.
- 46 Pirmą, Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai šioje byloje pritaikė 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Solvay / Komisija* (C-109/10 P, EU:C:2011:686) 57 punkte įtvirtintą kriterijų.
- 47 Šis kriterijus susijęs tik su kaltę paneigiančio dokumento nepateikimo pasekmėmis, o nagrinėjamas ekonometrinis modelis yra ne įrodymas, bet priemonė, leidžianti Komisijai įvertinti tikėtiną koncentracijos poveikį kainoms. Nors ir yra įrodymas, šis modelis tik potencialiai gali paneigti kaltę. Vien to, kad remiantis šiuo modeliu nacionalinių rinkų, kuriose koncentracija galėjo labai apriboti veiksmingą konkurenciją, skaičius buvo sumažintas nuo 29 iki 15, šiuo atžvilgiu nepakanka. Be to, tik aplinkybė, kad vienas iš Komisijos nustatytų veiksnių buvo nepalankesnis pranešime apie kaltinimus nei galutiniame sprendime, neleidžia konstatuoti, kad įrodymai, naudingi vertinant šiuos veiksnius, priimančią šį sprendimą tapo kaltę paneigiančiais.
- 48 Todėl Komisija mano, kad Bendrasis Teismas turėjo taikyti 2004 m. sausio 7 d. Sprendime *Aalborg Portland ir kt. / Komisija* (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, EU:C:2004:6, 72 ir 73 punktai) įtvirtintą taisyklę dėl teisės į gynybą pažeidimo nepateikus kaltę patvirtinančių dokumentų, pagal kurią nepateikto kaltę patvirtinančio dokumento eliminavimas iš įrodymų sąrašo ginčijamo sprendimo panaikinimą gali lemti tik nesant jokių kitų rašytinių įrodymų, apie kuriuos šalys žinojo vykstant administracinei procedūrai.
- 49 Antra, Komisija tvirtina, kad nors UPS teisė į gynybą ir galėjo būti pažeista, toks pažeidimas bet kuriuo atveju, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 222 punkte nusprendė Bendrasis Teismas, negalėjo lemti ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 50 Komisija primena, kad pirmojoje instancijoje nurodydama savo argumentus ji tvirtino, jog pakanka konstatuoti didelį veiksmingos konkurencijos ribojimą vienoje rinkoje, kad koncentracija būtų pripažinta nesuderinama su vidaus rinka. Be to, Danijoje ir Nyderlanduose numatoma koncentracija būtų ne tik labai apribojusi veiksmingą konkurenciją, bet ir turėjusi didelę neigiamą įtaką kainoms. Bent šiose dviejose rinkose bet kokia klaida dėl ekonometrinio modelio, susijusio su kainų lygiu, neturėtų reikšmės, nes didelis konkurencijos ribojimas buvo grindžiamas kitais veiksniais. Atsižvelgdama į tai Komisija mano, kad Bendrasis Teismas turėjo atmesti pagrindą dėl teisės į gynybą pažeidimo kaip nereikšmingą.

51 Galiausiai Komisija mano, kad UPS negali tvirtinti, jog jei ji būtų žinojusi apie galutinę ekonometrinio modelio versiją, ji būtų galėjusi pasiūlyti taisomąsias priemones.

52 UPS ginčija Komisijos pateiktus argumentus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

53 Kaip buvo pažymėta šio sprendimo 32–34 punktuose, ekonometriniai modeliai pagal savo pobūdį ir veikimą yra kiekybinio vertinimo priemonės, naudingos Komisijai atliekant perspektyvinę analizę, kai vertinamos koncentracijos. Metodologijos pagrindai, kuriais grindžiami šie modeliai, turi būti kiek įmanoma objektyvesni, kad nebūtų daromos šios analizės vienokios ar kitokios išankstinės prielaidos. Šios aplinkybės didina Komisijos sprendimų nešališkumą ir kokybę, o nuo to galiausiai priklauso visuomenės ir įmonių pasitikėjimas Sąjungos koncentracijų kontrolės procedūros teisėtumu.

54 Atsižvelgiant į šias savybes, ekonometrinis modelis negali būti laikomas kaltę patvirtinančiu ar ją paneigiančiu įrodymu, priklausomai nuo jo rezultatų ir vėlesnio jo naudojimo grindžiant ar paneigiant tam tikrus prieštaravimus dėl koncentracijos. Kaip savo išvados 40 punkte iš esmės nurodė generalinė advokatė, siekiant užtikrinti teisę į gynybą, klausimas, ar nepranešimas koncentracijos šalims apie ekonometrinių modelių pateisina Komisijos sprendimo panaikinimą, nepriklauso nuo preliminaraus šio modelio pripažinimo kaltę patvirtinančiu ar kaltę paneigiančiu įrodymu.

55 Atsižvelgiant į ekonometrinių modelių svarbą koncentracijos poveikio perspektyvinei analizei, įrodomosios galios, reikalingos panaikinti sprendimą dėl teisės į gynybą pažeidimo, susijusio, kaip šioje byloje, su nepranešimu apie pasirinktą metodologiją, konkrečiai dėl techninės statistikos, kuri neišvengiamai susijusi su šiais modeliais, padidinimas, kaip to iš esmės reikalauja Komisija, prieštarautų tikslui skatinti ją būti skaidrią rengiant ekonometrinius modelius, naudojamus koncentracijų kontrolės procedūrose, ir kenktų vėlesnei šių sprendimų teisminei kontrolei.

56 Iš šių vertinimų matyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 210 punkte nusprendė, kad „ieškovės teisė į gynybą buvo pažeista, todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, nes ieškovė pakankamai įrodė ne tai, kad, jei nebūtų šio procedūrinio pažeidimo, ginčijamo sprendimo turinys būtų buvęs kitoks, bet tai, kad ji galėjo turėti – kad ir nedidelę – galimybę užtikrinti geresnę savo gynybą (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Solvay / Komisija*, C-109/10 P, EU:C:2011:686, 57 punktą)“.

57 Taigi, priešingai, nei tvirtina Komisija, Bendrasis Teismas negalėjo UPS pirmojoje instancijoje nurodyto pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu, pripažinti nereikšmingu dėl to, jog Danijos ir Nyderlandų rinkose Komisija konstatavo didelį veiksmingos konkurencijos ribojimą, net neatsižvelgiant į ekonometrinių modelių.

58 Todėl reikia atmesti antrojo pagrindo pirmą ir antrą dalis ir ketvirtojo pagrindo pirmą ir antrą dalis.

Dėl pareigos motyvuoti pažeidimo

– Šalių argumentai

- 59 Pirma, Komisija nurodydama pirmojo pagrindo pirmą dalį ir trečiojo pagrindo antrą dalį ginčija skundžiamo sprendimo 198 punktą, kuris išdėstytas taip:

„Kalbant apie ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį dėl galimo koncentracijos poveikio kainoms, reikia patikrinti, ar buvo pažeista ieškovės teisė į gynybą dėl sąlygų, kuriomis nagrinėjama ekonometrinė analizė buvo grindžiama ekonometriniu modeliu, kuris skyrėsi nuo per administracinę procedūrą aptarto modelio.“

- 60 Bendrasis Teismas nenusprendė dėl Komisijos argumentų, apibendrintų skundžiamo sprendimo 181 punkte, kuriais ji tvirtino, kad kadangi pranešimas apie kaltinimus yra preliminaraus pobūdžio, ji galėjo peržiūrėti ar pridėti įrodymus vėliau, jei sprendime nurodomi tie patys kaltinimai, kaip jau nurodyti šalims. Tinkamas neatsižvelgimas į šalies pirmojoje instancijoje nurodytus argumentus yra teisės klaida (2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, C-202/07 P, EU:C:2009:214, 41 punktas). Nepateikęs jokio paaiškinimo, kodėl nereikia atsakyti į pagrindinį Komisijos argumentą, Bendrasis Teismas nesilaikė savo pareigos motyvuoti (2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Mitteldeutsche Flughafen ir Flughafen Leipzig-Halle / Komisija*, C-288/11 P, EU:C:2012:821, 83 punktas).

- 61 Antra, trečiojo pagrindo pirmoje dalyje Komisija kaltina Bendrąjį Teismą dėl to, kad šis neatsižvelgė į pirmojoje instancijoje jai atsakant į Bendrojo Teismo po 2016 m. balandžio 6 d. posėdžio pateiktus klausimus išdėstytus argumentus, pagal kuriuos tolydžiųjų kintamųjų naudojimas ekonometriniame modelyje darant prielaidas yra ne tik pagrįstas, bet „intuityviai išplaukiantis“ iš UPS, kalbant apie vertinimo etapą, pasiūlyto metodo. Negalima tvirtinti, kad skundžiamame sprendime pateikiami (nors ir netiesiogiai) motyvai šiuo klausimu, todėl konstatuotina, kad Bendrasis Teismas nenagrinėjo Komisijos argumentų.

- 62 Trečia, antrojo pagrindo antroje dalyje ir ketvirtojo pagrindo trečioje dalyje Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 198–222 punktuose neatsakė į argumentus, kuriais ji nurodė, kad UPS pagrindas dėl teisės į gynybą pažeidimo yra nereikšmingas, nes išvada dėl didelio veiksmingos konkurencijos ribojimo Danijos ir Nyderlandų rinkose buvo grindžiama ne tik ekonometrinio modelio rezultatais. Skundžiamas sprendimas yra prieštaringas, nes ginčijamas sprendimas panaikinamas dėl teisės į gynybą pažeidimo, tačiau skundžiamame sprendime (217 ir 218 punktuose) taip pat konstatuojama, kad galutinė ekonometrinio modelio versija, pirma, „bent jau tam tikrose šalyse galėjo paneigti Komisijos naudotą kokybinę informaciją“ ir, antra, Komisijai leido sumažinti valstybių narių, kuriose koncentracija galėjo labai apriboti veiksmingą konkurenciją, skaičių.

- 63 UPS ginčija Komisijos pateiktus argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 64 Dėl pirmosios argumentų grupės, išdėstytos pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ir trečiojo pagrindo antroje dalyje, pakanka konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 198–209 punktuose išdėstytas motyvais Bendrasis Teismas netiesiogiai tačiau akivaizdžiai atsakė į Komisijos argumentus, apibendrintus skundžiamo sprendimo 181 punkte. Todėl pirmąją argumentų grupę reikia atmesti kaip nepagrįstą.

- 65 Dėl antrosios argumentų grupės, išdėstytos trečiojo pagrindo pirmoje dalyje, reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 198–208 punktuose išdėstytais motyvais Bendrasis Teismas truputį paaiškino minėto sprendimo 209 punkte pateiktą jo vertinimą, kad „Komisija negali tvirtinti, kad ji neprivalėjo supažindinti ieškovės su galutiniu ekonometrinės analizės modeliu prieš priimdama ginčijamą sprendimą“.
- 66 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 205 punkte, be kita ko, konstatavo, kad Komisijos padaryti ekonometrinio modelio pakeitimai buvo svarbūs. Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 207 punkte nurodė, kad „Komisija rėmėsi diskrečiuoju kintamuoju vertinimo etape ir tolydžiuoju kintamuoju prognozavimo etape“, o to sprendimo 208 punkte konstatavo, kad „nors diskrečiojo kintamojo naudojimas buvo aptartas ne kartą per administracinę procedūrą, iš bylos medžiagos negalima daryti išvados, kad buvo aptartas ir skirtingų kintamųjų naudojimas skirtinguose ekonometrinę analizę sudarančiuose etapuose“.
- 67 Remdamasis šiais motyvais Bendrasis Teismas pagrindė savo sprendimą ir netiesiogiai, tačiau akivaizdžiai atmetė Komisijos argumentus, kuriais ji tvirtino, kad UPS galėjo „intuityviai“ suprasti apie ekonometrinio modelio pakeitimus. Todėl antrąją argumentų grupę reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 68 Dėl trečiosios argumentų grupės, išdėstytos antrojo pagrindo antroje dalyje ir ketvirtojo pagrindo trečioje dalyje, pakanka konstatuoti, kad šie argumentai grindžiami prielaida, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą skundžiamo sprendimo 210 punkte nusprenddamas, kad konstatuotas teisės į gynybą pažeidimas lemia panaikinimą, „nes ieškovė pakankamai įrodė ne tai, kad, jei nebūtų šio procedūrinio pažeidimo, ginčijamo sprendimo turinys būtų buvęs kitoks, bet tai, kad ji galėjo turėti – kad ir nedidelę – galimybę užtikrinti geresnę savo gynybą“. Tačiau dėl šio sprendimo 53–58 punktuose išdėstytų priežasčių ši prielaida yra klaidinga. Todėl trečiąją argumentų grupę reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 69 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, matyti, kad turi būti atmetas visas apeliacinis skundas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 70 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi UPS prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos ir ši pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.